

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 128/2026-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, zastúpený JUDr. Jozefom Kóšom, advokátom, Mostná 29, Nitra, proti postupu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v súvislosti so spôsobom realizovania návštev vo výkone trestu odňatia slobody takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia podľa čl. 16 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa 19 ods. 2 ústavy a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v súvislosti so spôsobom realizácie návštev vo výkone trestu odňatia slobody.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/235/2013 uznaný za vinného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 a 2 písm. c) Trestného zákona v znení účinnom v rozhodnom období s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spáchaného spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní desiatich rokov a ôsmich mesiacov. Na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý začal vykonávať od 7. januára 2019 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov. V marci 2019 bol preradený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce a od marca 2023 vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou.

II. Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ podal túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje, že v období od 1. marca 2019 do 1. marca 2023, keď vykonával (uložený) trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce prebiehala realizácia jeho návštev v tzv. návštevných boxoch, v rámci ktorých mu neboli umožnené niektoré formy fyzického kontaktu ako objatie, podanie ruky a pod., keďže mu v tom bránilo stavebnotechnické usporiadanie boxu. Ten bol primárne určený pre bezkontaktné návštevy. Nedialo sa tak na podklade individuálne definovaného bezpečnostného rizika, ale paušálne. Jeho návštevy pritom spočívali v návštevách blízkych osôb. Uvedený spôsob návštev nepovažuje za súladný s účelom a funkciou trestu a bolo mu ním odopreté právo na priamy kontakt s rodinou, a to počas dvadsiatich štyroch návštev realizovaných v označenom období. Tento zásah považuje za nezákonný a zasahujúci do jeho práva na súkromný život a rešpektovanie rodinného a súkromného života.

4. Sťažovateľ označuje ako porušovateľa svojich práv ministerstvo spravodlivosti (zodpovedajúce za orgány verejnej moci pri výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce) z dôvodu, že nenamieta pretrvávajúci stav porušovania jeho práv, ale *„minulé porušenie základného práva, ku ktorému došlo počas výkonu trestu v konkrétnom ústave na výkon trestu odňatia slobody. Tento nezákonný stav bol medzičasom fakticky odstránený, keďže sťažovateľ už trest v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, nevykonáva a bol premiestnený do iného ústavu... Za týchto okolností by podanie podnetu na Generálna prokuratúra Slovenskej republiky neprestavovalo účinný prostriedok ochrany práv sťažovateľa... Skutočnosť, že prokuratúra disponuje dozorovou právomocou nad dodržiavaním zákonnosti vo výkone trestu, sama osebe nezakladá jej zodpovednosť za porušenie základného práva, pokiaľ k zásahu došlo priamo v dôsledku výkonu verejnej moci iným orgánom štátu.“* Považuje ústavnú sťažnosť smerujúcu proti postupu ministerstva spravodlivosti ako zodpovedného za zákonnosť, ústavnosť a faktickú realizáciu výkonu trestu odňatia slobody za jediný účinný prostriedok nápravy a jej odmietnutie ako neprípustnej by predstavovalo neprimeraný formalizmus.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie práv podľa bodu 1 tohto uznesenia postupom orgánov verejnej moci pri výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, za ktoré je zodpovedné ministerstvo spravodlivosti, z dôvodu, že v období od 1. marca 2019 do 1. marca 2023 sťažovateľovi nebola umožňovaná realizácia návštev v tomto ústave priamym kontaktom. Sťažovateľ v podstate namieta podmienky výkonu trestu odňatia slobody v Želiezovciach v označenom období.

6. Podľa § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) možno ústavnú sťažnosť podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných

predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

7. Ústavný súd sa v prvom rade zaoberal zachovaním lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde. Ako už bolo uvedené, z ústavnej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ v podstate namieta podmienky výkonu trestu odňatia slobody v Želiezovciach v období od 1. marca 2019 do 1. marca 2023. Sám pritom uvádza, že aktuálne už zásah do jeho práv netrvá, konkrétne, že „*Tento nezákonný stav bol medzičasom fakticky odstránený, keďže sťažovateľ už trest v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, nevykonáva a bol premiestnený do iného ústavu.*“. Najneskôr od ukončenia sťažovateľom uvedeného obdobia mu tak začala plynúť zákonom ustanovená dvojmesačná lehota na podanie ústavnej sťažnosti. Sťažovateľ doručil ústavnú sťažnosť ústavnému súdu 9. februára 2026, teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej lehoty dvoch mesiacov na podanie ústavnej sťažnosti proti postupu orgánov verejnej moci, resp. ministerstvu spravodlivosti. Zároveň netvrdil a ani nepreukazoval, že by sa so svojimi výhradami obrátil na ministerstvo spravodlivosti, ktoré označil ako porušovateľa svojich práv, a ten by mu v jeho výhradách nevyhovел, resp. sa nimi nezaoberal, prípadne na ne vôbec nereagoval. V nadväznosti na uvedené skutočnosti bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť ako oneskorene podanú podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde.

8. Napriek odmietnutiu ústavnej sťažnosti ako oneskorene podanej ústavný súd vzhľadom na sťažovateľom predstretú argumentáciu týkajúcu sa prípustnosti ústavnej sťažnosti nemôže neuviesť, že podľa § 96 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave vykonáva prokurátor podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“). Podľa § 18 ods. 1 písm. a) zákona o prokuratúre prokurátor dozerá na to, aby v celách policajného zaistenia, v zariadeniach, v ktorých sa vykonáva väzba, trest odňatia slobody, ochranné liečenie, ochranná výchova alebo detencia boli držané alebo umiestnené osoby len na základe rozhodnutia súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu a aby sa v týchto miestach dodržiavali zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy. Podľa § 18 ods. 3 prokurátor je povinný vykonávať previerky zachovávanía zákonnosti v miestach uvedených v odseku 1 alebo odseku 2 [písmeno a)], písomným príkazom zrušiť rozhodnutie alebo pozastaviť vykonávanie rozhodnutia, príkazu alebo opatrenia orgánov vykonávajúcich správu miest uvedených v odseku 1 alebo odseku 2 alebo ich nadriadeného orgánu, ak sú v rozpore so zákonom alebo s iným všeobecne záväzným právnym predpisom [písmeno c)]. Podľa § 18 ods. 6 písm. d) zákona o prokuratúre pri vykonávaní dozoru je prokurátor oprávnený preverovať, či rozhodnutia a opatrenia orgánov vykonávajúcich správu miest uvedených v odsekoch 1 a 2 zodpovedajú zákonom a ostatným všeobecne záväzným právnym predpisom.

9. Podľa § 31 zákona o prokuratúre prokurátor vykonáva svoju pôsobnosť v rozsahu ustanovenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány (odsek

1). Podnetom sa rozumie podanie, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti (odsek 2). Podľa § 36 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor alebo ním určený prokurátor. Podľa § 36 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet sa vybavuje iba vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti alebo ak tak rozhodne nadriadený prokurátor. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a každý ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci. Uvedené právne prostriedky – dozor prokurátora a podnet, opakovaný podnet a ďalší opakovaný podnet podľa zákona o výkone trestu odňatia slobody a zákona o prokuratúre sú konštruované tak, že sú spôsobilé viesť k náprave namietaného stavu (resp. k preskúmaniu namietaných skutočností) okamžite, prípadne v primeranej dobe (m. m. IV. ÚS 427/2021).

10. Pokiaľ sťažovateľ namieta, že k porušeniu jeho práv došlo v období od 1. marca 2019 do 1. marca 2023 a aktuálne už pertraktovaný zásah netrvá, je zrejmé, že mal časový priestor namietat porušenie svojich práv, pričom právnu ochranu mu v prípade identifikovania nezákonnosti v príslušnom ústave na výkon trestu odňatia slobody mohla a mala poskytnúť prokuratúra v čase, kým ním tvrdený zásah do práv trval.

11. V aktuálnych okolnostiach prerokúvanej veci neostávalo iné, ako odmietnuť ústavnú sťažnosť z dôvodu jej oneskoreného podania (bod 7 tohto uznesenia).

12. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu